

ŽALOSTNÁ POSTNÍ TRAGEDYE VE ČTYRY ACTUS ROZDĚLENÁ

Actus třetí

Česká mariánská muzika 16

Ó krá - so, krá - so, jsouc z ne - be, již již se ne - | stkvíš ví - ce,

ja - ká mrá - ko - ta dnes te - be za - stře - la a | tvé lí - ce?

Ach svět - lo jest u - ha - še - né sví - tí - cí svě - tu vše - mu,
u - ha - še - né

jak u - kru - tně u - du - še - né! Tvář jest v ce - stě | kaž - dé - mu.

1. Ó krásu, krásu, jsouc z nebe,
již již se nestkvíš více,
jaká mrákota dnes tebe
zastřela a tvé lice?
Ach světlo jest uhašené
svítící světu všemu,
jak ukrutně udušené!
Tvář jest v cestě každému.
2. Ó Ježíši, těla tvého
kdo tu podobu pozná?
tak velice zraněného,
ach, není rovnost žádná!
Když tě vidím přítomného,
za přítomného nemám,
jakožto nepřítomného
v každé tě straně hledám.
3. Ten, který hory přenášel,
pahrbky přeskakoval,
z velryby svaté vynášel,
v břiše jejím je choval,
nyní vzal na se těžkosti,
to vše pro hříchy naše,
mnohé snášeje ouzkosti,
by duše spasil naše.
4. Jsa prvé nepřemožený,
jak jsi se dal přemoci?
Zdali láskou vymožený
jsi? Ej žádný spomoci
tobě nemůž, leč dosáhneš,
po čem jsi zdávna dychtěl:
a nás z všech hříchův vymůžeš
a stane se, co jsi chtěl.